

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

d. a.: Sfințirea bisericii din Agriș.
Câteva sfaturi și îndemnuri pentru preoți.
Pr. Ion Goron: Răbdarea.
T. R.: Pelerinajul dela Mănăstirea din Dragomirești.

Cronică.
Partea oficială: Concursuri pentru întregirea parohiilor: Chinceș, Inuri și Lunca-Mureșului (Cucerdea-săcuiască).

Sfințirea bisericii din Agriș.

Numele comunei Agriș, acum 12 ani a fost purtat pe buzele multor Români, alături de numele lui *Ion Arion*, martirul adunării naționale dela 1 Decembrie 1918. El a murit în preseara adunării, împușcat în tren de gardiștii unguri cari stăpâneau gara Teiuș. Fecior ca un brad, abea sosit acasă din războiu, plin de însuflețire pentru izbândirea idealului național, a plecat și el alături de alții la marea adunare de pecetuire a unirii neamului. Nește husari din gara Cucerdea (Răsboieni) au sfârticat un steag tricolor ce fălăia într'o fereastră a trenului care ducea pe Români la Alba-Iulia. Din asta s'a produs invălmășala și a fost desarmată garda din gară. La Teiuș conflictul s'a continuat pretinzând gardiștii de acolo returnarea armelor luate dela cei din Cucerdea. Parlamentări și ceartă nesfârșită. Dreptatea fiind de partea Românilor, gardiștii din răsbunare au împușcat cu mitraliera după tren când eșea din gară. Din gloanțele ajunse în ultimul vagon, unul a nemerit în inimă pe Ion Arion din Agriș. A 3-a zi a fost înmormântat cu mare pompă în cimitirul de lângă gară, având astăzi mormântul însemnat cu un frumos monument ridicat de primărie.

Numele martirului Ion Arion ne-a rămas în minte, însă deslegat de numele comunei Agriș și l-am legat abea la masa comună, după cuvântarea dlui V. Micu, student în drept, cu adâncul regret, — în primul rând al Prea Sf. Sale, — că nu ni

s'a spus mai înainte, pentru a fi pomenit la sfânta liturghie.

*

Ca și celelalte trei sfințiri de biserici, din urmă, și aceasta a fost săvârșită de P. Sf. Sa *Dr. Ioan Stroia*, episcopul armatei, ca mandatar al P. Sf. Sale episcopului nostru *Nicolae*.

P. Sf. Sa însoțit de P. On. protoierei *Dr. Vasile Sava*, cons. eparhial și *Dumitru Antal*, revizor eparhial, a plecat din Cluj Duminecă dimineața, pe drumul ce duce prin Luna-de-sus-Săvădisla-Iara. De slaba întreținere a drumurilor din județul nostru ne-am mai convins și alte dăți, dar par'că nici-odată ca acuma. Zdruncinăturile automobilului le-am suportat în schimbul impresiilor noutății și frumsetii drumului în deosebi dela Săvădisla încolo, plin de serpentine și defileie frumoase. În marginea comunei *Lita*, aproape de granița județului Turda, am avut o frumoasă surprinză. Un grup de călăreți au ieșit întru întimpinarea Prea Sf. Sale, iar în comună în fața unei porți triumfale cu inscripția urării de „bine ați venit” ne-a întâmpinat primpretorul plasei Iara, dl *Dr. Teodor Popa*, a bineventat pe P. Sf. Sa urându-i bun sosit și amintind că în această plasă cu toate că sunt credincioși de mai multe confesiuni, toți trăesc în bună înțelegere. Un sincer cuvânt de bineventare a rostit și P. On. protopop administrator gr.-cath. *Dionisie Fărcășan*. Prea Sf. Sa plăcut impresionat de această

primire sărbătorească din partea unor credincioși uniți, le-a răspuns mulțumindu-le și spunând că se bucură de buna înțelegere a Românilor, care dorește să se mențină și de aici înainte pentru a servi consolidarea unității neamului nostru.

După-ce am trecut de Băișoara ni s'a deschis frumoasa vale a Ierii. Fără a intra în Iara am cotit spre stânga, suind cu greu serpentinele dealului Agrișului. Satul nu se vede decât după-ce ai urcat tot dealul pe platoul căruia se întinde fără a fi răslețit. În marginea Agrișului, în jurul porții triumfale, au eșit întru întimpinarea P. Sf. Sale întreg satul cu primarul în frunte, care a rostit câteva cuvinte de bineventare. P. Sf. Sa după-ce a mulțumit pentru frumoasa primire, cu automobilul împănat de flori, în uralele credincioșilor a mers în casa dlui inv. penz. Ștefan Arion. După îmbrăcare ieșind în fața casei P. On. protopop tractual Iovian Mureșian a urat P. Sf. Sale bun sosît și înconjurat de preoții îmbrăcați în ornate, a fost dus cu mare alaiu la biserică. Înaintea bisericii parohul Agrișului, pr. George Purdea prezintă crucea și evanghelia rostind o scurtă cuvântare. P. Sf. Sa mulțumește preotului și credincioșilor pentru dragostea cu care l'au întimpinat și le împărtășește binecuvântările P. Sf. Sale episcopului nostru Nicolae și părerea de rău că binecuvântate pricini l'au făcut să nu poată veni în persoană.

Corul episcopiei sub conducerea maiastră a dlui prof. Patriciu Curea, cântă „Pe Stăpânul“ și imediat se dă binecuvântarea pentru începerea serviciului de sfințire.

Biserica e așezată pe un loc larg și puțin ridicat și cum e mare și frumoasă se prezintă foarte bine, rămânând surprins că o parohie nu tocmai mare cum e Agrișul a fost în stare să ridice din puteri proprii o biserică, care socotind materialul și prestațiile a costat peste un milion și jumătate de Lei. De laudă mai e și faptul că s'au îngrijit și de înfrumșetarea internă — atât de neglijată în multe biserici — ridicând un iconostas pictat de dl profesor Cornea din Cluj. Repartiția bănească cea mai urcată a fost de vre-o 11 mii Lei, apoi 10, 8 mii etc. plus prestația de lemne, cărăușie de nisip, piatră, cărămidă și var.

P. Sf. Sa la solemnă slujbă de sfințire a fost asistat pe lângă protoierei din centru și diaconul Vasile Bogdan, de P. On. protopop Iovian Mureșian, On. preoți: V. Maximilian capelan protopopesc, Gh. Mureșian-Călărași, Gr. Crăciunaș-Buru, Sim. Samoilă-Ocolişel, Eug. Muntean-Podeni, Gh. Purdea-Agriș, A. Șendrea-Iara, Seb. Ciapa-Rimetea, Ier. T. Vrâncean, diaconul V. Herdea și monachul Valerian Marcu.

După încunjurări cu cetirea evangheliilor și molitvelor, iar în cea de a treia încunjurare cu ungerea cu unt de lemn și mir sfințit, se face intrarea cu solemnă invocatie „Deschideți voi boeri porțile... ca să intre Împăratul măririi“. Biserica spațioasă devine neîncăpătoare numărului mare de credincioși și oaspeți veniți din satele vecine.

Între oaspeții de seamă am remarcat pe dna protopopeasă Lucreția Mureșian, protopop Dionisie Fărcășan-Lita, Dr. Vasile Meșter, notar public, George Mărie, prof., Nic. Teuțan toți din Turda, Dr. Teodor Popa, primpretor cu doamna, Dr. Miron Mărie adv., Eugen Feneșan, notar, d-șoara Maria Barbatu, toți din Iara, Traian Mărie prof. cu dna, T. Roșu, rev. șc. pz. din Cluj, Dna și dl C. Veress notar Grindeni, fost notar în Agriș, V. Micu, L. Fodor, I. Teuțan, Șt. Arion-Agriș, dna și dșoara Dulău-Filia, O. Brânza-Hășmaș, dna și dl Popa notar Surduc, etc.

La liturghie diaconul Vasile Herdea a fost hirotonit întru preot și duhovnic pentru parohia Rișca-de-munte, iar monachul Valerian Marcu întru diacon. Aceste hirotoniri cu ceremonialul lor puțin cunoscut au făcut o adâncă și neobișnuită impresie asupra credincioșilor.

La sfârșitul sf. liturghii P. Sf. Sa a rostit o pătrunzătoare cuvântare plină de cele mai folositoare învățături în legătură cu însemnătatea bisericii și datorințelor creștinilor față de ea. A laudat în deosebi vrednicia celor ce au știut să conlucreze și jertfească la zidirea acestei biserici mărețe. Ca încheiere a împărtășit părerea de rău de a nu putea participa a P. Sf. Sale episcopului nostru cât și binecuvântările sale arhieresti. — Serviciul s'a încheiat cu miruirea și stropirea cu apă sfințită a peste o mie de credincioși.

P. Sf. Sa a fost condus cu aceeaș sărbătorească procesiune până la casa unde a fost găzduit.

A urmat o masă comună, dată în școală, unde au participat toți oaspeții mai însemnați. Aici P. Sf. Sa a toastat pentru M. Sa Regele. Corul a cântat imnul regal. P. On. protopop I. Mureșian a vorbit aducând elogiul și urări de zile îndelungate P. Sf. Sale episcopului nostru Nicolae și P. Sf. Sale episcopului armatei ca înalt mandatar. Au mai vorbit apoi P. On. cons. ep. Dr. V. Sava pentru autorități, în deosebi pentru dl primpretor. Notăm că prefectura n'a fost reprezentată prin nimenea fapt ce a făcut neplăcută impresie. P. On. protopop Fărcășianu pentru pacea și bunăînțelegere dintre cele două biserici; Prof. P. Cărea în cinstea protopopului Fărcășian, bărbat înțelegător lipsit de fanatismul confesional; dl V. Micu invocând amintirea martirului național Ion Arion din Agriș, propune să se ridice în gara Teiuș o placă comemorativă. P. Sf. Sa își exprimă părerea de rău că n'a știut de Ion Arion că a fost din această comună și promite că se va interesa să se înfăptuiască propunerea făcută de dl V. Micu. Țăranul Luca Simion-bătrânu, de 75 ani, a spus și el câteva cuvinte cari au plăcut la toți prin adevărul ce cuprindeau și plasticitatea redării: — Biserica asta n'am făcut-o prin hărnișagul nostru ci din harul și bunătatea lui Dumnezeu. Biserica cea veche se spune că a fost zidită din dania unei femei credincioase. După ce s'a ruinat am îndurat mult greu până ne-am apucat de cea nouă, căci agrișenii sunt oameni cu credință dar cu inimă de piatră. Când a vrut 1 n'au vrut 10, când au vrut 10 n'au vrut 20. Numai părintele Purdea ne-a dus la înțelegere. La cea dintâi Bobotează ne-a sfătuit ca banii cari îi dăm pe vinars, să-i dăm mai bine la biserică. Așa s'au adunat câteva mii. Dumnealui a stat în frunte cu repartiția. A fost îndemn bun, am luptat cu greutate mari în cei 4 ani cât s'a zidit biserică, dar Dumnezeu ne-a ajutat.

Să trăiți onorați domni și pace în România-mare.

Dl primpretor amintește ajutoarele date din partea administrației la zidirea bisericii, cu păsuiri de prestații publice și plătiri de

dări pentru a putea face față datorințelor față de biserică.

Revizorul eparhial a toastat pentru preotul G. Purdea și poporul credincios, aducând laude tuturor cari au ostenit și jertfit la zidirea bisericii. Pr. Eugen Muntean a toastat pentru cei din gremiu și pentru protopopul I. Mureșan. Pr. Șendrea a vorbit pentru cor. Preotul locului în cuvântarea ce a rostit, a făcut istoricul zidirii acestei biserici, greutatea ce a întâmpinat cât și sprijinul ce l-a primit atât moral cât și material. Intre sprijinitori relevă în primul rând pe P. Sf. Sa episcopul nostru Nicolae, apoi pe fostul prefect, pe inv. penz. Șt. Arion, pe primpretorul, pe fostul notar și pe dna sa, care a donat bisericii o icoană prețioasă, cât și pe toți credincioșii buni și cu dragoste față de biserică. Incheie mulțumind tuturor pentru osteneala participării la această sărbătoare, cu deosebire P. Sfințitului episcop al armatei, apoi protopopilor și preoților cari au servit cât și corului și conducătorului său.

Masa s'a ridicat la ora 5 și P. Sf. Sa s'a întors la Cluj.

După vecernie, corul episcopiei a dat un concert după care a urmat petrecere.

Ne-am întors acasă mândri că s'a dat destinației sale sfinte un nou lăcaș măreț de rugăciune, într'o parohie care va deveni de frunte dacă va ajunge să ridice și casa parohială ce'i lipsește.

d. a.

O acuză netemeinică.

În baza unor informațiuni greșite ori tendențioase, dl Dr. Joe German, președintele delegațiunii județului Cluj, a fost atacat în ziarul „Ordinea”, că a dat permisiune Consiliului eparhial ortodox din Cluj, ca să pună în vânzare ilustrate de ale Catedralei noastre — în favorul fondului de zidire — afirmând, că numitul domn încă ar fi având oare-cari venite din vânzare.

Dl Dr. Joe German, fiu de preot și om al bisericii noastre, este străin de acuzațiile ce i-se aduc și ținem să-i dăm prin această rectificare, satisfacția cuvenită, în credință că și „Ordinea” va lua act.

Cluj, la 22 Septemvrie 1930.

Consiliul eparhial ort. al Clujului.

Câteva sfaturi și învățături pentru preoți. (Urmare și tine)

După fiecare păcat pe care l-a ascultat preotul la mărturisire, trebuie să dea credinciosului sfaturi și povețe cum să se scape de acest păcat. Sfaturile acestea se vor da cu blândeță, bunătate și liniște.

Asprimea poate intimida pe penitent și-l poate duce până acolo, încât să nu mai aibă curajul a-și mărturisi și restul păcatelor și atunci mărturisirea riscă să rămână necompletă.

Când penitentul, din sfială sau din cineștie ce pricină nu-și spune singur greșalele, preotul îl va ajuta, punându-i întrebări. Dar atunci atenția duhovnicului trebuie să fie foarte încordată, pentru că aceste întrebări să fie potrivite cu persoana pe care o are în față, adică, copiilor le va pune întrebări din sfera datoriilor lor de copii și elevi, insistând asupra păcatelor legate de obicei de vrâsta fragedă, pe când celor mai în vârstă și celor bătrâni le va pune întrebări cu privire la păcatele care în chip firesc sunt oarecum legate de aceste vârste; cu alte cuvinte, duhovnicul, atunci când pune întrebări, va ține seamă de vârstă, sexul, ocupația și starea socială a penitentului. Apoi se va începe cu păcatele mai mici, mergând gradat spre cele mai mari, pentru că în chipul acesta adeseori penitentul spune singur păcatele cele mai mari.

Pe de altă parte duhovnicul trebuie să fie foarte atent ca nu cumva, prin întrebările puse, să îndrepte atenția penitentului spre păcate necunoscute și la care, poate nu s'a gândit niciodată până atunci.

În sfârșit, după ce penitentul, atât din propriu imbold, cât și a întrebărilor puse de duhovnic, și-a descărcat conștiința, mărturisindu-și toate păcatele, duhovnicul, în afară de sfaturile pe care le-a dat penitentului la fiecare păcat în parte, îi va mai da și sfaturi cu caracter general, în felul cum se arată și în Evhologhiu și apoi se va ceti din Evhologhiu rugăciunea: „Doamne Dumnezeul nostru, ceta ce ești mântuirea...“ și pe urmă va dicta penitentului epitimia ce va găsi cu cale. Și dacă penitentul este vrednic de Sf. împărtășire, atunci va pronunța și deslegarea „Domnul și Dumne-

zeul nostru...“ cu regulele prevăzute în Evhologhiu. Dacă însă penitentul are păcate prea grele sau n'a arătat îndestulă căință pentru a se învrednici de Sf. împărtășire, atunci va fi sfătuit să se sânguiască a nu mai păcătuji până la altă mărturisire și să nu desnădăjduiască că va dobândi iertarea, dar fiindcă deocamdată nu este destul de vrednic de a primi Sf. împărtășire, i se dă voie să ia numai aghiazmă mare. În cazul acesta însă, bine înțeles, nu i se mai citește și deslegarea sau absoluțiunea, rămânând oarecum amânat până la noua mărturisire, pentru a i se lăsa timpul să dea dovezi sigure de îndreptare.

O carte bună în care se dau sfaturi cu privire la duhovnicie, este în primul loc cea intitulată: „*Carte foarte folositoare de suflet*“, în care se cuprinde învățătura către duhovnic și canoanele Sfântului Ioan Pustnicul, cu explicații. (București, Tipografia cărților bisericești, 1898).

24. Apoi, o deosebită grijă trebuie să aibă preoții de ținerea la curent și a condițiilor bisericilor, înscriind în ele toate donațiile făcute bisericilor, cu numele donatorilor, precum și toate evenimentele mai de seamă ce se petrec în parohie, întrucât aceste însemnări pot fi de mare folos cercetătorilor. Să nu se uite că pentru cunoașterea trecutului nostru a fost de neprețuit folos notițele scrise de preoți pe scoarțele ceasloavelor. și a altor cărți de ritual. Fără aceste notițe, multe din evenimentele de seamă din trecutul nostru ar fi necunoscute și cu greu s'ar putea găsi datele necesare la alcătuirea monografiei unui sat sau a unei biserici.

25. În cazuri când se desființează biserici vechi, toate odoarele vor trece la bisericile noi, iar cele prea vechi, cari nu se pot întrebuința și cari prezintă oarecare importanță istorică s'au artistică, vor fi trimise spre a fi păstrate în muzeul bisericesc dela reședința Eparhiei. Cât despre vechea biserică în sine, este foarte bine ca după vechea tradiție, să fie lăsată să se topească pe loc, fără a se lua materialele și a se întrebuința pentru scopuri profane, căci scris este: „De va strica cineva casa lui Dumnezeu, strica-l-va pre acesta Dumnezeu“ (I. Cor. III, 17).

Sfânta masă a bisericii desființată sau locul unde a fost ea se va îngredi frumos, pentru a rămâne veșnic amintire că acolo s'a săvârșit mulți ani în șir sfânta Jertfă cea fără de sânge, însemnându-se pe o piatră anume data înființării și desființării bisericii dispărute.

NOUA LEGE

Răbdarea.

„Cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui“.

Matci, 10. 22.

Zece fecioare așteptau cu candelile aprinse venirea mirelui. Cinci erau înțelepte, cinci nebune. Cele nebune, văzând că mirele întârzie, s'au culcat, lăsând aprinse candelile lor. Parabola ne spune, că n'au putut intra la nuntă cu mirele, deoarece nu aveau ulei destul în candelile lor. Dar mai mult decât uleiul le lipsia acestor fecioare nebune: *răbdarea*.

În sufletul omenesc răbdarea este întocmai cași uleiul din candelă; ea arde răspândind lumină, înfruntând întunecul, binecuvântând cu rod munca omenească și dându-ne dreptul de a intra, cu mirele, la veselia nunții.

În casa unui modest muncitor chinez trăia în cea mai bună înțelegere o numeroasă familie: părinți, copii, nepoți, gineri și nurori. Întrebat acest muncitor, care este taina acestei bune înțelegeri, el a răspuns: *răbdarea*.

Ce minune a transformat mlaștinile din preajma râurilor noastre în țărini binecuvântate și pădurea de spini de pe coline în pășuni mănoase? — Răspunsul e acelaș: *răbdarea*.

Câte pietri, câte cărămizi, cât nisip și var nu s'a adunat la un loc și s'a clădit după un plan făcut cu chibzuială în palatele metropolelor lumii! Totuși, cel mai prețios material ce s'a zidit în temelie și zidurile acestor palate este *răbdarea*.

Numai prin răbdare mamele pot să-și crească copii, plugarul poate să-și muncască ogorul, negustorul poate să-și descopere afacerile și savantul poate să ajungă la descoperirea, care înseamnă o nouă răspântie în dezvoltarea civilizației omenești.

Prin răbdare, strămoșii noștri au putut îndura urgia alor o mie de ani de sălbatică încălcare a popoarelor barbare în migrațiune spre apusul Europei și o altă mie de ani de crudă stăpânire streină, fără să fi înstrăinat ceva din comoara lor sufletească, din ființa lor etnică, din credința și din nădejțile lor.

În viața oricărui individ și în istoria ori căruia popor deopotrivă se poate verifica adevărul Scripturii: „cel ce răbda până la sfârșit, acela se va mântui“.

În rugăciunea noastră cea de toate zilele zicem: *vie împărăția Ta*. — Dar la aceasta cerere stăruitoare a noastră, adresată către Tatăl cel ceresc va trebui să se mai adauge și *munca* noastră tot atât de stăruitoare, dacă voim să se traducă în faptă dorința creștinească exprimată prin cuvintele: „*vie împărăția ta!*“ — Căci Isus n-a zis numai „*cereți, și vi se va da*“, ci a mai adăos: „*bateți, și vi se va deschide*“. Ce altceva înseamnă aceasta, decât obligamentul nostru de a munci cu hărnicie, cu stăruință, cu răbdare pentru binele nostru, pentru binele deaproapelui, pentru realizarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, care înseamnă viață liniștită, pacinică, lipsită de de mizerie și de păcat!

Dupăce Dumnezeu l'a scos afară din raiu pe Adam, i-a poruncit: „*cu sudoarea feții tale îți vei câștiga pâinea cea de toate zilele*“. Unii cred, că aceasta poruncă a fost o osândă pusă pe umerii strămoșului nostru. De fapt ea a fost cea mai potrivită *mângădere* pentru pierderea îndurată. Căci i s'a arătat calea, pe care poate dobândi împărăția lui Dumnezeu, pierdută, fiindcă a ascultat de șoptele Satanei. Aceasta cale este: *munca* aducătoare de roduri întru răbdare.

Și pornind pe acest drum, iată, oamenii au ajuns să îndeplinească voința Tatălui ceresc exprimată în fața celei dintâi părchi de oameni: „*creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul*“. Dar n'au ajuns încă până la capătul drumului. Oamenilor le-a mai rămas încă un domeniu de cucerit, mult mai vast, mult mai frumos, mult mai bogat decât pământul: *împărăția sufletului*.

Cel ce ne-a poruncit să tindem a cuceri și aceasta împărăție, — ca fericirea

noastră să fie deplină, — a fost tot Dumnezeu. Mântuitorul Isus Christos. El a zis: „Împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul vostru este“.

Mijlocul, cu ajutorul căruia se poate cuceri aceasta împărăție a sufletului omnesc este același mijloc, cu ajutorul căruia omului i-a succedat să devină stăpânul pământului: munca aducătoare de roduri întru răbdare.

Cu stăruință și cu răbdare oamenii au stărpit mlaștinile, au domesticit animalele sălbatice, au silit pământul să rodească, și-au făurit mijloace de lucru și mijloace de comunicație pe pământ, pe apă și în văzduh, și-au făcut adăposturi în modeste locuințe dela țară și în falnice palate orășenești, unde, alături de om, are sălaș și știința aducătoare de noi și noi foloase și arta desfătătoare de suflet.

Cu stăruință și cu răbdare vor trebui să plivească oamenii și buruiana patimilor din sufletele lor, spre a le putea preface în ogor potrivit ca să primească sămânța învățăturilor creștine, care să încolțească și să aducă rod. — Câtă muncă nu-l așteaptă pe om pe acest teren? — Și graba lui, nerăbdarea lui, desnădejdea lui în fața piedecilor ce le întâmpină în ce măsură nu pot periclita rezultatul ostenețelor sale?! De aceea, înainte de toate, va trebui să ne înarmăm cu *răbdare*.

Așa a făcut și Isus Christos. Înainte de a-și începe activitatea publică, a petrecut în pustie 40 de zile în post și rugăciuni. Astfel și-a adunat răbdarea necesară, ca să poată trece senin pe lângă batjocura oamenilor, și să poată îndura chinurile morții pe cruce.

Prin post și rugăciune vom putea ajunge și noi în posesiunea răbdării atât de necesare la orice muncă constructivă. Aceasta muncă constructivă este *rugăciune prin fapte* și este partea întregitoare a rugăciunii prin cuvânt, după porunca Mântuitorului: „Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide“.

Pentru muncă răbdarea este ceea ce este credința pentru rugăciune: cea dintâi condițiune a rodniciei. Ori unde veți vedea o carieră întreruptă, un lucru lăsat neisprăvit, să știți, că stați în fața muncii unui om, din sufletul căruia lipsea credința în

ajutorul Celui de sus și răbdarea de a duce la sfârșit lucrul, la care s'a angajat.

Răbdarea este cea mai frumoasă manifestățiune a voinței creatoare. În mâna creștinului ea este cea mai puternică armă, cu ajutorul căreia poate desarma pornirile rele ale sufletului său și pornirile dușmănoase ale deaproapelui.

Biserica creștină, dreptmăritoare, poate să mulțumească recunoașterea ei oficială nu învingerii armatelor lui Constantin cel mare, ci mai ales acelei minunate răbdări, cu ajutorul căreia mii de martiri au dovedit unei lumi, că grija sufletului este mai presus de orice preocupare vremelnică.

Prin răbdare, dragostea lor pentru Christos a învins o lume întreagă.

Pr. Ion Goron.

Pelerinajul dela Mănăstirea din Dragomirești.

În anul acesta pelerinajul dela sf. Mănăstire din Dragomirești jud. Maramureș s'a făcut cu o deosebită solemnitate. Au luat parte toate comunele din jur, chiar și cele catolice precum și delegații bisericilor românești din Cehoslovacia.

Din comuna Virișmort în frunte cu părintele Teodorescu au plecat cu carele și pe jos vre-o 60—70 de inși. Din Valea-Porcului a plecat părintele Sebastian Sârcu cu vre-o 100 inși tot pe jos. Tot astfel au plecat cu cântece duiosase și din comunele Săcel și Cornești în frunte cu preoții, V. Magdău și I. Constantinescu, cu crucea și cu praporii bisericilor ortodoxe. Au mai fost din comunele Telciu, Strâmba etc.

În spre seara zilei Adormirei Maicii Domnului s'a ținut vecernie cu priveghere și s'a făcut sfințirea apei. În ziua de 15 August la sf. Liturghie a pontificat Prea cuvioșia sa părintele Pimen Moldovan, starețul mănăstirii, care după cetirea sfintei Evanghelii a ținut o frumoasă cuvântare despre însemnătatea sărbătorii.

La sfârșitul serviciului divin a vorbit părintele stavrofor Leontin Gazea din Remeș despre ortodoxie.

S'a săvârșit în sobor Taina sft. Maslu și rugăciunile pentru cei bolnavi. În de-

cursul sărbătorii s'au mărturisit și cuminecat 150 de credincioși.

Deși timpul a fost ploios, poporul a ținut să ia parte în număr foarte mare, pentru a se putea împărtăși fiecare, de darurile și vindecările miraculoase ce se săvârșesc acolo, la icoana Maicii Domnului în fiecare an. În decurs de 600 ani de când se știe de efectele și vindecările miraculoase înregistrate, la sfânta icoană a Născătoarei de Dumnezeu, nu există an lăsat de Dumnezeu în care să nu fie cercetată nu numai de creștinii evlavioși din Maramureș și Cehoslovacia, ci și de cei din fundul Bucovinei și al Moldovei.

(„Țara Voivozilor“.)

T. R.

CRONICĂ

M. Sa Regele Carol al II-lea va sosi la Cluj în ziua de 29 Sept., iar A. S. R. Principele *Nicolae* a sosit în 25 Sept., pentru a participa la concursul internațional automobilistic de pe Dealul Feleacului.

La fondul jubilar Episcopul Nicolae Ivan, au contribuit fiecare preot din topopiatul Abrudului câte una mie Lei. Este o faptă dintre cele mai frumoase, care șocim că va fi urmată și de ceilalți preoți din eparhie, mai ales că din acest fond vor fi ajutorați în primul rând copii de preoți lipsiți de mijloace.

Deces. Preotul nostru *Vasile Crișan* din Mureș-Decea (prot. Aiud) a decedat în Domnul după o boală îndelungată în ziua de 21 August c. în vârstă de 68 ani și după 40 ani de vrednică preoție. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii.

Congresul clerului ortodox. Asociația generală a clerului ortodox-român, aduce la cunoștință membrilor săi că Congresul anual va avea loc în zilele de 21 și 22 Oct. 1930, în București, cu următoarea ordine de zi: 1. Raportul dintre Biserică și Stat din punct de vedere administrativ, cultural și economic. 2. Alegerea noului comitet. 3. Diverse.

Mănăstirea Piatra-Fântânelor (prot. Bistriții) mai având o datorie de 141 mii Lei, roagă pe toți creștinii milostivi să o

ajutare cu ce-i va lăsa inima. Rugăm și noi pe On. preoți să aducă la cunoștința credincioșilor acest apel comunicându-le și aceea că pentru fiecare donator se vor face rugăciuni la sf. liturghii de către cucernicul călugăr conducător al acestei mănăstiri. Donațiunile se vor trimite la adresa Ieromonachului *Vasile Luncanu*, Piatra-Fântânelor, poșta Prundul-Bârgăului jud. Năsăud.

Logodnă. D. Victor *Oțoiu*, din Mesentea abs. al Acad. teologice din Cluj și dș. Ana *Șandru*, inv. în Geoagiul-de-sus, au logodit în ziua de 13 Sept. c. Felicitări.

Premiile Academiei Române pentru lucrări cu conținut bisericesc. Premiul „Eufilia și Ioan Andrei profesori“, de 4000 Lei (divizibil), se va da în sesiunea generală din 1931, celei mai bune scrieri conținând Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăznuți de Sfânta Biserică creștină ortodoxă, printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1928 până la 31 Decembrie 1930. Termenul depunerii la cancelaria Academiei, în 5 exemplare, a cărților propuse pentru concurs, este până la 31 Decembrie 1930. — Premiul Episcopiei Argeșului, de 10.000 Lei se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului: Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș. (Deciz. 6 Iunie 1923). Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 Decembrie 1930. — Premiul ministerului Cultelor și Artelor, de 50.000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1931, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul al XVII-lea. (Deciz. 30 Mai 1929). Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 Decembrie 1930. — Premiul Năsturel, de 5000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932, pentru cea mai bună lucrare cu subiectul: Legăturile bisericii române cu Patriarhia de Alexandria. (Deciz. 21 Iunie 1929). Termenul depunerii manuscriselor la concurs este până la 31 Decembrie 1931. — Premiul general Constantin și Maria Burghel, de 4000 Lei, se va da în sesiunea generală din 1932 celui mai bun manuscris de compunere literară, istorică sau didactică, având drept principal scop răspândirea și cultivarea în

sufletul poporului nostru a frumoaselor principii de morală creștină. (Deciz. 24 Mai 1929). Termenul prezentării manuscriselor la concurs este până la 31 Dec, 1931.

La **LIBRĂRIA EPARHIALĂ** din Cluj se află de vânzare **ORNATE BISERICESTI** (felon, patrafir, brâu, mânecuțe) în culori bordo și albastre, confecționate ineseptionabil, din stofă fină cu broderii aurite (spic de grâu și flori), cu prețul dela 6500—8500 Lei.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 492—1930. of. prot. (35) 3—3

CONCURS

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II-a *Chin-ciș*, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială, supraedificii economice și 1 jug. 200 st. grădină.
3. Sesiune parohială 26 jug. pământ arător și fânaș.
4. Stola îndatinată.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta cererea cu documentele regulamentare oficiului nostru în termenul deschis; iar cu prelabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Toți concurenții vor prezenta act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru, fără care act nu vor putea fi luați în candidare.

Luduș, la 3 Septembrie 1930.

In conștelegere cu Consiliul parohial.

Romul Popa, protopop.

Nr. 373—1930 prot. (34) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Inuri*, din protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu grădină de $\frac{1}{4}$ jug.
3. Sesiune parohială de circa 10 jugăre, din care vre-o 8 jug. sunt arător și vre-o 2 jug. fânaș.

4. Dela circa 200 fumuri câte 1 ferdelă de cucuruz sfărmit și câte 1 zi de lucru, ori în locul acestora câte 1 ferdelă de grâu și
5. Stola obicinuită.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile însoțite de documentele prescrise oficiului protopopesc și în termenul deschis se vor prezenta cu avizul nostru prealabil în parohie în vre-o Duminecă sau sârbătoare spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte și act de învoire dela P. S. Sa Episcopul nostru.

Alba-Iulia, la 1 Septembrie 1930.

Oficiul protopopesc în conștelegere cu Consiliul parohial.

Alexandru Baba, protopop.

Nr. 1027—1930 prot. (37) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a *Lunca-Mureșului* (Cucerdea-săcuiască) devenită vacantă prin avansarea fostului paroh Dumitru Giurgiuca la alt post, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“ în următoarele condițiuni:

1. Dotațiunea dela Stat conform cvalificațiunei alesului.

2. Locuință în natură în casele parohiale solid edificate, constătătoare din 3 camere, bucătărie de iarnă și de vară cu toate supraedificatele necesare unei gospodării intense.

3. 30 jughere cultivabile pe vatra Mureșului și trei (3) jughere pășune.

4. Dela 120 familii câte o ferderă de cucuruz și $\frac{2}{3}$ din zilele de lucru.

5. Stolele uzitate.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta în termenul indicat cererile justificate cu documente pentru parohie de clasa I. și cu certificat dela P. S. Sa Episcopul nostru eparhial, la Oficiul protopopesc subsemnat și cu prelabila încuviințare a acestui oficiu se vor putea prezenta în parohie spre a celebra, cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Lunca-Mureșului, la 2 Sept. 1930.

Oficiul protopopesc al tractului Turda, de acord cu Consiliul parohial.

Iovian Murășianu, protopop.